

ronią. Błony płodowe i skóra płodów wykazują często wybroczyny i wylewy krwawe. Wskaźnik zachorowalności i śmiertelności sięga do 100% zwierząt. Prosi się zatem hodowców o zwrócenie uwagi na zwiększone padnięcia w stadzie świń i poinformowanie o tym fakcie współpracującego lekarza weterynarii.

Na szczególnie podkreślenie zasługuje znaczna oporność wirusa ASF na działanie czynników środowiskowych np. temperatury czy czynników chemicznych. Przykładowo w mięsie mrożonym od świń zakażonych wirus przeżywa 1000 dni, w mięsie suszonym - 300 dni, w mięsie solonym 182 dni, a w mięsie mielonym 105 dni.

Wirus ASF jest także odporny na wysychanie i gnicie.

W niskiej temperaturze wirus ASF jest żywotny i zjadliwy przez kilka lat, ciepło natomiast niszczy go relatywnie szybko: w temperaturze 55°C ginie po 45 min., a w temperaturze 60°C po 20-30 minutach.

Zwalczanie ASF polega w pierwszej kolejności na uniemożliwieniu wprowadzenia wirusa ASF na obszar kraju. Wprowadzenie ASFV do Polski jest możliwe poprzez:

1. przewożenie (przemyt) żywności przez osoby zza wschodniej granicy
2. skarmianie świń resztkami (małe stada);
3. środki transportu;
4. migrację zwierząt dzikich - zagrożenie głównie dotyczy woj. wschodnich (małe stada).

W przypadku przedostania się wirusa ASF na obszar kraju najważniejszym jest niedopuszczenie do zawleczenia wirusa do stada świń. Za ochronę stada przed ASFV odpowiada właściciel gospodarstwa. Aby nie dopuścić do wejścia wirusa do stada świń hodowca powinien bardzo solidnie zabezpieczyć chlewnię poprzez odpowiednie jej ogrodzenie, uniemożliwiający kontakt świń z dzikami, nie wpuszczanie na teren gospodarstwa pojazdów oraz postronnych osób, pilnowanie zmiany obuwia i odzieży przez osoby, które muszą wejść do chlewni, nie wykorzystywanie jako ściółki zanieczyszczonej słomy, etc.). Bardzo ważnym źródłem zarazy jest mięso, produkty mięsne oraz nie gotowane odpadki kuchenne i poubojowe, pochodzące od świń chorych lub nosicieli. Z tego powodu należy bezwzględnie przestrzegać zakazu skarmiania zlewk kuchennych. Hodowcy świń nie powinni brać udziału w polowaniach, a jeśli to robią powinni koniecznie pamiętać o dezynfekcji sprzętu łowieckiego.

U dzików europejskich infekcja prowadzi do bardzo ciężkich, ale nieswoistych objawów ogólnych, jak gorączka, osowienie, utrata apetytu, zaburzenia w poruszaniu się i problemy w oddychaniu. Wystąpić mogą również krwawienia (z nosa, krwawa biegunka, krwawienia skóry). Chore zwierzęta wykazują między innymi ograniczony odruch ucieczki lub inne objawy, jak niechęć do poruszania się i utrata orientacji. Choroba dotyczy wszystkich grup wiekowych i obu płci dzików w równym stopniu i w większości przypadków prowadzi do padnięć zwierząt w okresie 7 - 10 dni po zakażeniu.

Szczególnie ostrożnym należy być z przedmiotami zanieczyszczonymi krwią lub, które miały z nią kontakt. Do tych przedmiotów należą sprzęt łowiecki, buty, ubiór, szmaty, naczynia, noże.

Prosi się myśliwych o przestrzeganie zasad higieny po polowaniach (nie pozostawianie patrochów w lesie po zakończeniu polowania; dezynfekcję sprzętu łowieckiego).

Myśliwi powinni unikać wchodzenia do chlewni min. przez 48 godz. od zakończenia polowania.

Po przekrojeniu zwłok dzika należy zwrócić uwagę na: przekrwione i powiększone węzły chłonne, powiększoną śledzionę i wybroczyny w narządach wewnętrznych, w skórze lub pod skórą. Płuca i drogi oddechowe są często wypełnione pianą.

Brak wymienionych zmian nie wyklucza, że przyczyną nagłego padnięcia dzika, a częściej większej liczby dzików, może być ASF. Z tego powodu zauważenie zwiększonych padnięć dzików powinno stanowić sygnał do podejrzenia ASF.

Obszerniejsze informacje na temat ASF można odnaleźć na stronie Głównego Lekarza Weterynarii.

Powiatowy Inspektorat Weterynarii w Żarach z siedzibą w Lubsku
ul. XX-lecia 54, 68-300 Lubsko

tel.:(68) 372-04-46, fax:(68) 372-04-46, e-mail: zary.piw@wet.zgora.pl, www.piw-zary.4bip.pl